

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἡ προσπάθεια γιὰ τὸ τέλειο τῆς ἀποδόσεως τοῦ ποιητικοῦ τό-
νου, ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν διατήρησι μνήμης ἰκανῆς νὰ συντηρῇ
ἀνάμνησι καὶ ὁ ἐντοπισμὸς τοῦ τέοντος ἀπὸ τὴν τεράστια κινή-
σι τῆς ζωῆς διακρίνουσι τὰ βιβλία πού παρουσιάζουσι.

Ν. ΜΠΑΚΟΛΑ : Κήπος
πριγκήπων (Ἐκδόσεις
Γκόνη, 1966). ἔ

Μιά θέασι μέσα ἀπὸ σύγχρο-
νο πρίσμα τῆς τραγωδίας τῶν
Ἀτρειδῶν μᾶς προσφέρει ὁ Ν.
Μπακόλας, γνωστὸ ἀπὸ τὸ 1958
μὲ τὴ νουβέλλα του «Μὴν κλαῖς

ἀγαπημένη» τι-
μημένης μὲ ἔ-
παινο τοῦ Δή-
μου Θεσσαλονί-
κης. Ἐίχε αὐτὴ
ἡ νουβέλλα τὶς
ἀδυναμίες τῆς
— ἔδειχνε ὅμως
τὰ προσόντα
τοῦ νέου πεζο-
γράφου. Κι' αὐ-
τὰ, μὲ τὸ σημε-
ρινὸ τοῦ μυθι-
στῶρη μα δια-
γράφονται ἀ-
δρά: στὸ μῦθο,

στὸ ὄψος, στοὺς χαρακτήρες,
στὸ ἰδιάζον τοῦ μηνύματος, στὴ
σκηνικὴ οἰκονομία, στὴ λυρι-
κότητα. Θὰ ποῦμε: δὲν ἔχουμε
μιά, στὴν οὐσία, μεταφορὰ τοῦ
μῦθου πού ἀναφέραμε — ἔχουμε
μιά προβολή του μὲ σύγχρονα
ἴθνη καὶ ἔθιμα καὶ μάλιστα μὲ
μιά ἀριστοτεχνικὴ διάταξι, πού
μᾶς θυμίζει ταχτικὴ Ἴψεν, δη-
λαδὴ τὴν μὲ βάσι τὸ τῶρα ἐξή-
γησι τοῦ πρὶν τοῦ θαμένου
στὰ βάθη τῆς συνειδήσεως, αὐ-
τῆς πού χωρὶς τὸ ἐξωτερικὸ ἔ-
κασμα δὲν ἔρχεται στὸ φῶς.
Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ἀναγνώ-
στης συνθέτει τοὺς διάφορους
ἥρωες (Κασσάνδρα, Ὀρέστης,
Αἰγισθος, Ἀγαμέμνων, Κλυ-
ταιμνήστρα) καὶ μέσω αὐτῶν
τοὺς ἄλλους (Ἰφιγένεια, Ἠλέκ-
τρα) μὲ ἄνεσι. Τούτῃ ἡ ἄνεσις
ὀφείλεται στὸν παλιδρομικὸν
τρόπον τῆς ἀφηγήσεως. Μιάς
ἀφηγήσεως πού δίνει εὐκαιρία
στὸν ἀναγνώστη νὰ δέσῃ τὸ πιὸ
κοιντὸ μὲ τὸ πλέον μακρινὸ
στοιχεῖο ζωῆς καὶ νὰ ὀλοκλη-
ρώσῃ τὸν μῦθο, τοὺς χαρακτήρες
καὶ τὸ μῆνυμα πού αὐτοὶ φέρ-
νουν.

Συμπερασματικά: ἕνα ἐνδιαφέ-
ρον μυθιστόρημα, ψυχολογικόν,
πού ἐπιτυχῶς μᾶς ἐπιτρέπει νὰ
ζήσουμε τὸ δράμα τῶν Ἀτρεϊ-
δῶν μέσα ἀπὸ τὴν ζωὴν συγ-
χρόνων ἐκπροσώπων τους.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΟΥΡΙΣΤΗΣ